

דפני גור

יום ו', י"ז באב תש"ף, 7.8.2020, גיליון מס' 4988

כיתת אלון למצוות

ישיבה מיום 19.7.2020

1. אישור מאזן ועד מקומי

קהילה - פלוס 145,000 ש"ח.
 השלמה לתק"ה - פלוס 43,000 ש"ח.
 תשלומי חל"ת - 850,000 ש"ח (תשלומי חל"ת וכן מענקים
 ע"פ הקריטריונים של המדינה ליזמים/עצמאים) - במרץ
 109,000 ש"ח, באפריל 367,000 ש"ח, במאי 204,000 ש"ח.
 הנהלה וכלליות - פלוס 50,000 ש"ח.
 השקעות
 תקציב - 11.3 מיליון ש"ח.
 ביצוע 52%.
 במהלך חודש אוגוסט יוצג סיכום חציון 2020 באסיפה.

מוזמן: יוסי בקר (מנהל הנה"ח).
 יוסי הציג את מאזן הוועד המקומי לשנת 2019.
 המאזן אושר.

2. כניסה למועמדות - מתן לוי

מתן לוי, בן 33, נשוי לרני רבן. ירושלמי, נמצא ביגור כשלוש
 שנים. איש קבע, לוחם, מג"ד בהנדסה קרבית. תואר ראשון
 במדעי החברה.
 למתן ורני שני ילדים (איתי בן 3 ויובל בן שנה).
 תחילת מועמדות 1.7.2020.

3. "מענקי ביבי"

6. מבט"ח
 הכנסות מול הוצאות - מאוזן. שכ"ד הוגדל (העלאת ארנונה).
 התקיים סיור במקום לבדוק את רמת התחזוקה בו. המצב
 לא טוב.
 נדרשות השקעות של כ-177,000 ש"ח.
 אין מקור למימון ההשקעות.
 הבית משמש את יזמי יגור ואין רווח מהפעילות.
 מספר חלופות:
 1. השארת המצב הקיים.
 2. שיפוץ ע"ח יגור.
 3. שינוי שיטה - צמצום הוצאות עקיפות ועדכון מחיר.
 סוכם, להעביר את המבנה תחת הנדל"ן ולבנות תוכנית עסקית
 להפעלת המקום.

שתי סוגיות להחלטה:
 - האם ממסים במס איזון או לא.
 - האם לארגן תרומה קהילתית.
 סוכם: כרגע לא לקבל החלטה, היות ולא ברור אם המענק
 אכן יינתן. הנטייה לא למסות במס איזון כיוון שהמדינה לא
 ממסה.
 כמו-כן תינתן אופציה לתרומת המענק לגופים שונים.

ישיבה מיום 26.7.2020

4. תשלום עבור נכסים של אמנים (סטודיו)

1. בחירת מנהל לנוי

דליה הודיע שברצונו לסיים את תפקידו ולצאת לפנסיה.
 נפתח מכרז, נרשמו 5 מועמדים, בוצעו ראיונות.
 צוות האיתור ממליץ על גלי גורביץ. נימוקים: קידום בענף,
 שירותיות, הכרת התחום המקצועי וחזון לענף.
 המזכירות מאשרת את ההמלצה.

מוזמן: עמית שילה.
 בחוברת השינוי, בפרק "הסדר תרבות היחד", יש פטור
 לאמנים שלא מוגדרים כעסק, מתשלומי שכ"ד וארנונה על
 המקומות שהועמדו לרשותם.
 מבירור מעמיק בחוברת וכן מבדיקה משפטית עולה, כי
 ההקלה לאמנים היא לא בליבה.
 ההצעה לגבות ארנונה עבור כל הנכסים וכן הוצאות שוטפות
 - חשמל ומים.
 תחזוקת הנכס - באחריות החבר (חלף שכ"ד).
 הנושא יובא לאישור האסיפה.

2. תוכנית "שער המפרץ"

רני טנא עדכן על תהליך התכנון של "מפרץ החדשנות"/"שער
 המפרץ". מדובר בתוכנית פיתוח ממחלף יגור ועד לים (מפרץ
 חיפה). התוכנית כוללת: ניקוי האזור מכל התעשיות המזהמות
 ובמקומן הקמת - פארק, מגורים, תעשיית היי-טק, מרינה
 ופעילות נופש ופנאי.
 התוכנית - ע"ח שטחים של יגור - ואמורה להתחיל בשטחי עבר
 הקישון. במסגרת התוכנית יימכרו זכויות בנייה ומההכנסה -
 יפוננו בתי הזיקוק. יגור תצטרך לוותר על רוב קרקעות הגד"ש.
 בשלב זה מנוסחת עמדת המועצה האזורית זבולון ויגור -
 ביחס לחקלאות ולשטחים הפתוחים.
 התוכנית מהפך האחר טומנת בחובה גם אפשרויות ליוזמה
 בחלק מהשטח (מרכיבים מסחריים).

5. סיכום מאי 2020

מוזמנים: אופיר צירלין, יוסי בקר.
 שורה תחתונה - 300,000 ש"ח מתחת לתקציב (מינוס).
מקורות - עסקי יגור:

נדל"ן - מינוס 500,000 ש"ח
 הכנסות כלליות - פלוס 140,000 ש"ח
 הכנסות ממיסים - פלוס 21,000 ש"ח
 סה"כ מקורות - 300,000 ש"ח מתחת לתוכנית.
שימושים:

צריכה ושירותים - מינוס 210,000 ש"ח לעומת התוכנית.

3. מענקים לעצמאים

מוזמן: **יוסי בקר (מנהל הנה"ח)**.

בשלב זה חברי הקיבוץ עדיין לא זכאים למענקים. מתקיימים מגעים בנושא עם מנכ"לית משרד האוצר, יש גמישות, אך ההכרה לא רטרו. כרגע מחולקת הפעימה הרביעית לעצמאיים. המענק לפי הכנסות אפריל עד יוני ביחס ל-2018, 70% עד 7,500 ש"ח.

יגור תשלם את המענקים לעצמאיים העומדים בתנאים מול הצגת הנתונים בהנה"ח.

4. חלופה לריסוס בנוי

מוזמנים: **ערן לרנר, רויטל קינן, גלי גורביץ, גדליה טולפין**. השימוש בחומרי ריסוס לעשבים ביגור נעשה כיום בעיקר בראונדאפ - חומר מסרטן.

בהרבה מהמדינות החומר הוצא מהחוק, בארץ לא. בחלק

מהרשויות הוצא כבר החומר משימוש, כולל קיבוצים. יש פתרונות אחרים, פחות יעילים, אך אפשר לעבוד איתם ולקיים גינון אקולוגי בר-קיימא.

מבקשים לדון בכך ולאמץ חלופות שונות. זה מצריך יותר עבודה ואולי עלות גבוהה יותר.

עלה קושי להתגבר על עשבייה בהיקף של יגור ללא הראונדאפ. גדליה: עד היום לא נמצא תחליף לחומר הזה - קוטל ללא מגע. רוב הריסוסים נעשים בעיקר בתעלות בין עצים. בעבר נעשה ניסיון להשתמש בחרמשים, וזה בעייתי.

יש קושי במציאת פיתרון. רויטל: חשוב שיהיו נהלים מסודרים לריסוס, כדי לשמור על בריאות הציבור.

מדובר בתהליך, ייקח זמן, אך חשוב להתחיל בו. גדליה: מרססים בעיקר בעוקף.

נעשה מאמץ לא לרסס בקיבוץ. ערן יכין נוהל מסודר לשימוש בריסוס בקיבוץ, שיפורסם לציבור.

בעניין מענקי הקורונה נועם שפיגלר

חשוב שכל חבר הזכאי לקבל את המענק ייכנס לקישור ויבדוק/יעדכן את פרטי הבנק שלו על מנת שיוכל לקבל את המענק. אני מצייין שוב - מי שמתבקש להכניס פרטי חשבון יכול להכניס רק את חשבוננו הפרטי ולא חשבון שאינו פרטי (של יגור למשל). לגבי מי שאין לו חשבון בנק פרטי - אין עדיין תשובה סופית איך יקבל את הכסף. כשנדע נעדכן.

"חג מחזור" צנוע

בשל אילוצי הקורונה התקיים מעמד חג מחזור ע"ד במועדון חברים. ברכו: בועז אוחנה המזכיר, רועי פונדיק בשם צוות המדריכים, ואסיף לוגר בשם כיתה י"א. הוענק שי צנוע מטעם יגור. צילום: יפעת ברקן, ליווי בגיטרה אסיף לוגר.

1. נוהל בחירת מנהלים ואורך קדנציות

נוקי נויפלד: לפני שנתיים וחצי נכנסתי לתפקיד ומאז אני עוקב ולומד את פעולת הענפים והעסקים. בין היתר עולה, שבניגוד לנורמה בעולם העסקים שמסביבנו, אין ביגור מסגרת זמן שתוחמת את הקדנציות של המנהלים. מטרת התקנון שהבאנו לאפשר למנהלים קדנציות מספיק ארוכות להוכיח את עצמם ב-4 שנות כהונה ו-4 שנים נוספות אם הצטיינו. מעבר לזה, במקרים של הצלחה יוצאת מגדר הרגיל לאפשר קדנציה שלישית ולהגיע ל-12 שנות כהונה. היום ישנם מנכ"לים בענפים שמכהנים 15-18 שנה. הכנסת מנהל חדש תורמת, מחדשת ומלווה בראייה שונה באתגרים וברעיונות שונים. אחרי הרבה שנים באותו תפקיד הנוחות והשגרה הופכים למרכז וקשה להתרומם ולעשות דברים חדשים. במקומות שאני הייתי אחרי 6 או 8 שנים אם רצית ואם לאו אנשים זזו "לכל הכיוונים". ביגור זה נראה "פחיתות כבוד", אבל אין בזה שום דבר רע שהמנכ"ל זז ומפנה מקום לצעירים. זאת גם הדרך לשדר לחברה שיש להם אופק למחשבה, עשייה וקידום. במקומות שאין לאן להתקדם תיקרת הזכוכית נמוכה. היום אנשים מחפשים את הקידום וההצלחה מחוץ ליגור, וחבל. התקנון שמובא כאן מיועד לתחום מסגרת זמן ולהעביר מסר ברור, מה נדרש מבעלי התפקידים ולכמה זמן. הנהלת אחי"ג דנה ואישרה את הטייטה המוצעת.

שחר גולדשטיין ביקש להוסיף את הפסקה הבאה, ואני לא רואה סיבה להתנגד:

"יהיה וחבר אסיפת אחי"ג מצא שלא התקיים הנוהל כלשונו, הוא רשאי לפנות ליו"ר אחי"ג או למנהל הקהילה ולעזור בפניו בנוגע לאי קיום הנוהל. במידה ואכן נמצא כי הנוהל לא קיים כלשונו נדרש יו"ר התאגיד, שפעל בניגוד לנוהל, להגיע לאסיפת אחי"ג בתוך 45 יום, לנמק את שיקוליו לכך שפעל בניגוד לנוהל ולקבל את אישור אסיפת אחי"ג לכך. במידה וזה לא יתקיים יוזמן הדירקטוריון כולו לאסיפת אחי"ג הראשונה שתתקיים לאחר תום התקופה לקבל אמון האסיפה".

עו"ד גיורא מיכאלי: לכל תאגיד יש גוף מנהל, "דירקטוריון", ולכל אגודה שיתופית יש "ועד הנהלה". הגוף הזה בדרך כלל בוחר מנכ"ל. הבחירה בדרך כלל עצמאית של הדירקטוריון או ועד ההנהלה. בקיבוץ ישנה דרישה מהציבור שהציבור יהיה מעורב בבחירת המנהל. הדרך היחידה לאפשר את זה היא שכך יהיה כתוב במפורש בתקנון התאגיד, כלומר שיהיה כתוב במפורש שהמינוי דורש אישור גוף חיצוני כגון אסיפת יגור. אם לא כתוב במפורש, הדירקטוריון חופשי להחליט בעצמו. בשנת 2016 אושר ביגור נוהל שהציבור יכול באמצעות האסיפה להמליץ לדירקטוריון או לוועד ההנהלה. הוועד או הדירקטוריון רשאים לבחור במנהל

מסוים. לאחר קדנציה מוצלחת יכול הדירקטוריון להאריך את הכהונה של המנהל בקדנציה נוספת. על פי הנוהל המוצע רק אם תעלה אפשרות קדנציה שלישית, יובא העניין לאישור אסיפת יגור. אסיפת יגור זה קלפי, במקרה הזה, קלפי של אסיפה "משותפת" - אסיפת יגור שהיא גם אסיפת אחי"ג.

שוקי שנער: אחרי 2 וחצי שנים בשינוי, החברים שמאוד מודעים לניהול הכלכלי של משק הבית הפרטי, אינם מודעים לפוטנציאל של הגדלת ההכנסות של כולנו, באמצעות הפעילות העיסוקית של יגור. אני קורא לנשים בכלל, ולדור הצעיר ביגור בפרט, להשתתף יותר ולהשתלב בפעילות הכלכלית של יגור באחי"ג לטובתכם ולטובת כולנו.

אני גם מציע לנצל את ההזדמנות שדנים בנושא הקדנציות, לבדוק ולעדכן גם את התקנונים. בנוסף, כדאי להנהלת אחי"ג לקבוע מדדים ויעדים להצלחה וכישלון בראשית כל שנה, כדי לאפשר קבלת החלטה מושכלת לגבי הארכת הכהונה.

נוקי נויפלד: כמו שציין שוקי, להבדיל מההתנהלות בבתי האב ששם הופנם השינוי, בעסקים עדיין לא הפנמנו מספיק. אנחנו מנסים להתמודד. הכנסנו את ועדת ביקורת לבדוק את התנהלות ההנהלות בתאגידים וניישם את המלצות הדו"ח. בעסקים דברים לוקחים זמן. עברו שנתיים וחצי לשינוי, ולטעמי היינו צריכים לראות תוצאות הרבה יותר טובות בדרך החשיבה, ההתנהלות ובהצלחות העסקיות. אנחנו יושבים עם המנהלים בודקים תוצאות ובוחרים מדדים ומציבים יעדים להצלחה. לא תמיד קל ופשוט "לשנות את הדיסקט" של מי שאמונים על ניהול העסקים השונים, זו בהחלט העבודה שלי וכולנו נישפט לפי התוצאות ולא לפי ההסברים. התקנון המוצע ייתן לנו יותר רוח גבית להנחלת הדרישות והיעדים אותם אנו אמורים ליישם בעסקים שלנו.

לא יהיה היום דו"ח חצי שנתי, הוא יוגש בהקדם ע"י הגזבר ומרכז המשק. בינתיים אמסור דו"ח קצר על הנעשה בעסקים היום, כמה חודשים בתוך הקורונה. ראשית אני רוצה לציין את הקהילה שהתנהגה למופת עם ניהול מצוין. שאפו לכל מי שנושאים בנטל ובהחלט יש במה להתגאות. מבחינת עסקים יש דברים פחות טובים וכאלה שיותר. שנת 2019 תסתיים לא טוב, ושנת 2020 - לא ברור.

המשתלה אחרי חודש וחצי שהיתה סגורה הדביקה את הפער, אנחנו נהנה מזה ששלושה מיליון ישראלים לא יצאו לחו"ל כך שהצפי - שעסקי המשתלה יפרחו(!).

מצד שני, באלגן סגור חודשים ארוכים. אין סימנים לשינוי במדיניות הממשלה כלפי הפארקים. שיחררנו את העובדים. נכון לעכשיו הצפי הוא שהפארק לא ייפתח עד

ישיבת אסיפת אחי"ג

אולם אנחנו חשים התעוררות בתחום וגם כאן ישנה סיבה לאופטימיות עקב השארות עם ישראל בגבולות המדינה. בלגין-אריזות עומדים בתוכנית ואף יותר עקב הגדלת ביקושים ברבעון השני, אולם עדיין לא ברור האם זו תהיה תוספת לתוכנית או ירידה לקראת החצי השני של השנה. בטובפולסט התחלנו את השנה בצורה לא טובה, עם התפרצות הקורונה טובפולסט הוצפה בהזמנות בתחום אלכוגיל וכמובן שבאותה תקופה עולם הקוסמטיקה נעצר. בינתיים הזמנות לתחום הגיל כמעט ונעלמו, עולם הקוסמטיקה חוזר אט אט לפעילות וצפי התוצאות העסקיות לשנת 2020 נמוכות בהרבה מהתוכנית. תוך כדי כל זה התמנו שני מנכ"לים חדשים. בטובפולסט המנכ"ל החדש התחיל את עבודתו. ב"לגין אריזות" המנכ"ל ייכנס לתפקידו בתחילת חודש אוגוסט. אנו מצפים מהם שייקחו את המפעלים קדימה, ירחיבו ויבילו את הפעילויות להצלחות בהמשך הדרך. לגבי פיתוח נדל"ן נוסף, הקורונה עצרה את כל ההתקשרויות שלנו עם יזמים בתחום הנדל"ן ופיתוח השטחים מערבית ללגין. כל המשק הישראלי והעולמי בהמתנה. כולם יושבים על הגדר ומחכים. אנחנו שומרים את המו"מ על אש קטנה. בודקים כל פעילות ומיזם, ושומרים על העסקים בשבע עיניים.

מרץ הבא. בספייס מתקיימת פעילות לפי הוראות השעה. הגד"ש נראה יותר טוב לעומת מחצית שנה שעברה. אבל נחכה עד לסוף השנה. השנה תהיה השנה הראשונה שנהנה ממטעי האבוקדו עם שער העמקים. סיימנו את הנטיעות המשותפות. החלטנו שאת המשך הדרך בתחום נעשה לבד. נמשיך בשותפות במסגרת הדונמים המשותפים, ואת הנטיעות החדשות ננהל בעצמנו על ידי דותן שביט. ענף החסות מרחיב את פעילותו והצפי לסיום שנת פעילות ברווח נאה. בחוצות יגור הירידה בהכנסות קטנה יחסית וכל הפעילויות חזרו לעבודה תחת המיגבלות. חברת "יפה נוף" סיימה את העבודה ובימים אלו החלו פעולות הגינון במתחם. כמו כן נפתח שטח ישיבה מקורה בצידו המערבי של המתחם ושטח מקורה בין שני המבנים. שוכרים שבקשו הנחות: "איגלו", למעשה הפסיקה את פעילותה, "כרמלה אירועים" ו"טופולוסקי" נמצאים בפיגור גדול בתשלומי השכירות ואני מקווה שהדברים יסתדרו. ב"חורשה" הזוגות דחו את האירועים לאוקטובר, בכל מקרה תהיה שנה רעה מאוד. ב"מי יגור" הנתונים החציוניים טובים. הנגריה סבלה כמו כולם מתחילת שנה קשה עקב הסגר

נוהל בחירת מנהלים ואורך קדנציות - אחי"ג

בעד 252 (73%) נגד 86 (25%)

הנוהל אושר

בית יגור משתתף בצערם של
עידו ותומר פיילר והמשפחה
על מות האב
אלי ז"ל

סיכום: הנהלת החינוך מברכת את פתיחת השלוחה הדמוקרטית בנופית ורואה חשיבות רבה בפתיחת החינוך במועצה לצורות חינוך נוספות. הנהלת החינוך רואה בצעד זה תהליך בריא ומפתח חשיבה ואחריות בקרב משפחות המועצה בכלל וביגור בפרט. הנהלת החינוך מכירה בקושי העומד בפני המשפחות, אשר בחרו להוציא את ילדיהם מהחינוך הרגיל ובשל כך היא סבורה שיש לנקוט בדרך רגישה ומכילה, ולחפש פתרונות יצירתיים נוכח קשיים שעלולים להיווצר.

ילדי יגור, המתחנכים בשלוחה הדמוקרטית של המועצה, יקבלו ליווי בהסעה לבית הספר. ההסעה היא באחריות ובמימון המועצה. באחריות רכזת החינוך לדאוג לסידור עבודה לליווי הילדים לבית הספר. הודגש, שהליווי בהסעות תלוי במינימום ילדים/ות הנוסעים בהסעות אלו (לפחות שמונה ילדים הלומדים בשלוחה הדמוקרטית). החלטה זאת תקפה לגבי לימוד בבתי ספר הנמצאים במערכת החינוכית של המועצה.

החינוך המשלים ידאג לשילוב הילדים בתוך המערכת החינוכית וכן ידאג לארוחת הצהרים לילדים/ות המגיעים מהשלוחה הדמוקרטית בנופית. כך גם לילדים/ות הלומדים בבתי ספר אחרים, מחוץ לניצני זבולון. בחופשות, מקיימת יגור פעילות לכל ילדיה. משפחות המעדיפות לשלוח את ילדיהן לפעילויות מחוץ ליגור, יממנו פעילויות אלו.

הנהלת חינוך ביגור תפנה למנהלת החינוך במועצה על מנת לקבל הסכמה בכתב המכירה בזכותן של המשפחות והילדים, אשר בחרו במסלול הדמוקרטי במועצה, לשוב למערכות החינוך הרגילות (ניצני זבולון ואף כרמל זבולון) אם לא ישתלבו בבית הספר הדמוקרטי.

המשפחות יבחרו מטעמן איש/ת קשר עם מנהלת החינוך המשלים לתיווך הצרכים והסוגיות השונות העולים אצל המשפחות שילדיהן לומדים בשלוחה הדמוקרטית. במקרה הצורך יובאו הנושאים השונים (בעיקר עקרוניים) לדיון בהנהלת החינוך.

2. דיווח על הנעשה במערכות החינוך

חן נעם - סקרה את התנהלות מערכת החינוך של הגיל הרך בימים אלו של פעילות בזמן קורונה. היא תארה את ההתארגנות במערכת החינוך וציינה את הקשיים

נוכחים/ות: **ברק קיגל, אורנה זוארץ, אילנה שטנגל, אורנית אגמון, בועז אוחנה, חן נעם, ענת טנא מלכין, גילי אייל וינקלר. אסתי זך, יעל ס"ט רשף.**

1. בית ספר דמוקרטי - סוגיות שונות

משתתפות: דנה אגמון, עינב רוזיאן.

רקע: בשנת הלימודים תשפ"א פותחת מועצה אזורית זבולון מסלול לימודים "דמוקרטי", בבית הספר היסודי נופית. מיגור נרשמו כתשעה ילדים משכבות א-ד' ללמידה ברוח החינוך הדמוקרטי. מכלל ישובי המועצה נרשמו עד כה כ-37 ילדים. הצוות יכלול רכז/ת ושתי חונכות. הלימוד הוא לימוד רב גילי, בקבוצות קטנות.

נציגות המשפחות שבחרו להצטרף למסלול הדמוקרטי, הגיעו להנהלת חינוך כדי להציג מספר צרכים העולים מבחירה זאת.

הודגש, שזוהי הפעם הראשונה בה המועצה פותחת מסלול חינוכי במקביל לבתי הספר היסודיים אשר בתחומה ומאפשרת לילדי המועצה להשתלב במסלול זה ללא מחויבות לאזורי רישום.

החלטה זאת מעמידה את יגור ואת הנהלת החינוך בפני הצורך לקיים דיון רחב בנושא ההכרה בבחירות האישיות של המשפחות לשלוח את ילדיהן לצורת חינוך שונה, תוך שמירה על קשר הדוק עם המשפחות ושילוב הילדים/ות במערכת החינוך המשלים.

התקיים דיון בהנהלת חינוך.

ככלל, רואה הנהלת החינוך חשיבות רבה בפתיחת מסלול לימודים נוסף במועצה, המאפשר חופש בחירה למשפחות. הנהלת החינוך מבינה שלראשונה על יגור להגיע להחלטות רחבות יותר בנושא שילוב הילדים הלומדים בבתי ספר שונים של המועצה בחינוך המשלים של יגור.

הנהלת חינוך ומערכת החינוך המשלים ביגור מכירים בזכויות הילדים הלומדים בשלוחה הדמוקרטית ובצורך לקיים התאמות לשילובם בתוך מערכת החינוך ביגור עם תום הלימודים.

עלו שאלות וצוינו קשיים שונים הן מבחינה טכנית והן שאלות עקרוניות.

3. דיווח מפורום חינוך מצומצם הכולל את מנהלות החינוך ומזכיר יגור

מערכת החינוך ביגור עובדת במסגרת אישורי בית הספר של החופש הגדול עד 6 באוגוסט.

התקיים דיון בפורום המצומצם, אם וכיצד להפעיל את המערכת החל מ-9 באוגוסט ועד ימי ההערכות המתחילים ב-23 באוגוסט.

הסוגיות שהועלו בפני ההנהלה הן:

המשך פעילות במסגרת קהילתית בשבועיים שנתרו - ההנהלה אישרה המשך פעילות קהילתית, בכל מערכות החינוך ביגור.

פתיחת המערכת בתקופה זאת ל-5 או ל-6 ימים.

סוכם בהנהלה שהמערכת כולה תפעל 6 ימים (מדובר על שבועיים במהלך אוגוסט) והיה אם תידרש סגירה של המערכת או אחד מהפעוטונים, תתקיים הערכות מחודשת לאופן הפעלת המערכת.

השתתפות של ילדי חוץ בפעילות קהילתית

בחינוך המשלים - מכיוון שהפעילות בתקופה המדוברת מוגדרת כפעילות קהילתית ולא כפעילות של משרד החינוך עלתה השאלה, אם לאשר לילדי חוץ המתחנכים בתוך המערכת להגיע בתקופה זאת לפעילות. המלצת התק"צ בגיל הרוך היא לאפשר לילדי החוץ להמשיך ולהגיע.

התקיים דיון בהנהלה וסוכם לאפשר לילדים להמשיך להיות במערכת עקב היותם חלק אינטגרלי מקבוצת הילדים המתחנכים במערכת החינוך הקיבוצית. ההורים יחתמו על מסמך בו הם מכירים באחריותם האישית ואם קורה משהו לילד/ה במהלך הפעילות (יש לכך גם אישור מצד עורכי דין).

הנהלת החינוך, מנהלות החינוך והמזכירות קוראות לציבור ההורים והצוות להקפיד בעטיית מסיכות כשמגיעים למערכת החינוך. זוהי חובה אזרחית, ציבורית ואנושית. מערכת החינוך והצוות אינם יכולים להתמודד עם כעסים והתנגדויות של ציבור ההורים הנדרשים להקפיד על כך. עמכם ההבנה.

ואת ההתארגנות לקראת אחד בספטמבר. ככלל המערכת מתפקדת היטב ומקימת החלטות מהירות תוך כדי תנועה.

ארנה זוארץ - סקרה את הפעילות בחינוך המשלים בכיתות א'-יב'.

ילדי א'-ד' פועלים במסגרת בית הספר של החופש הגדול. החופש הוא קצת אחר, כי הוא לא מאפשר יציאות מחוץ ליגור. מתקיימות פעילויות רבות ומגוונות ככל האפשר.

לשכבות ה-ו' מתקיימת פעילות בחופש במסגרת פעילות קהילתית, כך גם שכבת ז'-ט', בה מתקיימות פעילויות של החופש הגדול תוך התמודדות עם סוגיות חינוכיות שונות.

מועדון הבלוקונים - בסוף השבוע נערי ונערות "הבלוקונים", עברו למועדון החדש, אשר תוכנן ושופץ לצרכי הנוער ביגור. לפני המעבר התקיים תהליך משותף של הנערים והנערות והצוות לניסוח כללי התנהגות במועדון. במקור היתה תוכנית לקיים ברור מעמיק בו יבחן ויקבע חזון שכבת הנעורים עם המעבר למועדון מחודש ודרך פעילות שונה. תהליך זה יתקיים בהמשך הדרך.

מחנות עולים - הכוונה להכניס מדריך בוגר משולב, שיהיה חלק מצוות המדריכים. המדריך יעבוד עם צוות המדריכים במועדון ז'-ח-ט' ויהיה אחראי על "המחנה". הכוונה ליצור קשר בין מערכת החינוך ביגור לתנועה ולהכניס כוח אדם למערכת. יעבדו לצידו ש"ש, אשר ידריכו את השכבות הצעירות. בתקווה שמהלך זה יכניס יתר מעורבות וקשר בין ילדי יגור לתנועה תוך שיתוף פעולה וחינוך לערכים.

הנהלת החינוך מברכת את חן נעם ואת ארנה זוארץ, ואת כל צוות החינוך של הגיל הרוך ושל החינוך המשלים, הנושא בעול החינוך בימים מורכבים כל כך ושומר על אי של שפיות לילדים ולמשפחות בעולם חסר שפיות.

על שמועות ועובדות

אבישי שורש

הייתי יודע את מה שאני מעריך כמצבה, והדגש הוא על "מעריך". באתר יגור בעיקרו ובשיח בין החברים בפרלמנטים השונים, נשלחים פוסטים שונים ועולים דברים המתחילים בדיון על חלקו של החבר בדירה שעליו הוא חייב לשלם ועל חלקו של הקיבוץ, מעבר דירה ולמי יש זכות להתגורר בה עד פתרון וזוה עולות הטענות והתביעות (המוצדקות לכשעצמן) על זירוז הבנייה ועל היתרי בנייה ומכאן למעמד הבעלות על הדירה ושיוכה ומעמד המינהל בקידום הבנייה והיכולות הכספיות שלנו ומעמד ההתחייבות הכספית של יגור לחבריה העומד על עשרות מיליוני שקלים. אלא מה, הלייטמוטיב הוא שמועות והערכות של הכותבים והמדברים ועצות מפי כותבים אחרים שכמעט כולן אינן מבוססות עובדות, ולא באשמת הכותבים.

כמעט באף אחד מן הנושאים שעלו, לא נשמעה תשובת הגוף המרכז את הנושא, שבידיו למצאים ולעובדות ומאפשר "לגנרל שמועתי" להיות הקול המוביל ולהפוך שמועות ל"עובדות". אי שתוף הציבור וקביעת החלטות שלא תמיד מסורות בידי הממסד אלא מחייבות החלטות ציבוריות, הן השלב הראשון בשקיפות והחזרת האמון.

בהמשך צריכה המזכירות לקיים דיונים ומסירת מידע גם במבנה השונה של האסיפות שאנו מקיימים וכמובן בצורה הרחבה ביותר והשקופה ביותר במיוחד בזמנים אלו. עובדה היא שהיום (אוגוסט 2020!) אין לנו מידע על מצבנו שנה קודם (2019) משום שהדו"ח של שנה זו עדיין לא נמסר.

נראה לי שהעובדה שמרבית הציבור אדיש וחושב שלעולם חוסן מאפשר להנהלה לנהוג כפי שהיא נוהגת.

כשירות לקורא, אביא את שתי שורותיו של השיר המופלא שכתבה אותה משוררת דלעיל מתוך "שירי סוף הדרך". "לבל יהיה יומי היום כתמול שלשום, לבל יהיה עלי יומי הרגל".

הם לא ירצו לזכור את האמת / אשר היתה צוננת ומבטלת הם יצבעו ורוד פניו של מת / ויעטפוהו בטלית של תכלת (מתוך "החרס הנשבר" לאה גולדברג)

בימים אלו כאשר אלפי אנשים מוחים (כולל חלק מחברינו) מידי שבוע על הטיפול הרשלני בחייהם של אזרחי המדינה, אשר נקלעו למשבר כלכלי וחברתי, ויש בהם לא מעטים המגיעים עד פת לחם, עולה השאלה ומה אצלנו? האם אנו נמצאים במין בועת קצף סבון המרחפת מעל המציאות בארץ או שאנו נפגעים גם כן ופשוט לא יודעים ובינתיים לא מרגישים בכך.

צדק פרופ' גמזו, מנהל המערך נגד הקורונה, שבדגשים ששם מנה את השקיפות כפרמטר החשוב בשיח עם הציבור ואותת כי חוסר שקיפות הוא אחד הגורמים העיקריים לאי אמון הציבור בהנהגה שלו.

כשאני בוחן כאן את שקיפותו של המידע הכלכלי והחברתי אשר מוזן לציבור, הוא אינו מובא בצורה מסודרת, אם בכלל, ואינו מלווה בנתונים, עם תחזית קדימה, אפילו לתקופה קרובה, אלא בצורה מבולבלת ואפילו מטעה, ולא בגלל שמישהו מנסה לעשות כך בכוונה אלא שנלווה לכך חוסר שקיפות נורא, בהשוואה, למשל, לדו"ח צוות צחי המוגש לנו מידי שלושה ימים.

קחו, למשל, את דבריו של יור אחי"ג באסיפת אחי"ג האחרונה. זה היה דו"ח מדובר שלא הציג נתון כספי אחד על התאגידים, או את פרוטוקול המזכירות בעניין מצבה הכלכלי של יגור לאפריל 2020 (גיליון 4987 של דפי יגור), שהיה ערימת מספרים, שאין שום קשר והשוואה למה שתוכנן, ותראו את חוסר השקיפות בפרסום לציבור. נראה לי כי קיים זילזול בעצם הצורך במידע לציבור החברים.

כמי שמכיר לא רע את יגור, המסקנות שלי על מצבה קלושות בגלל חוסר נתונים רלבנטיים. אלמלא הייתי דירקטור באחד התאגידים, שם שמעתי את דרישות הבעלים (יגור) ממנו, לא

תגובת נועם שפיגלר

מכתב ארוך המכיל נושאים רבים ולא את הכל הבנתי. בעיקר לא הבנתי את ההקשרים ומה אתה מבקש. ובכל זאת אתיחס למה שנראה לי רלוונטי אלי.

לנושא השקיפות - בתחילת מאי פרסמתי תוצאות רבעון ראשון עם רמת פירוט גבוהה (רווח/הפסד ותזרים). בעוד מספר ימים נקבע מועד למסירת דיווח על תוצאות חצי השנה הראשונה של 2020 - סיכום יוני.

אני מציג את הנתונים כפי שהם. בלי פילטרים. מה זה אם לא שקיפות? בדקתי פרוטוקולים משנים קודמות שפורסמו ביומן ובאתר - מה שהיה רשום זה "נמסר דיווח מהמשרד הכלכלי/גזברות". איפה זה ואיפה אנחנו?

לגבי המאזן - כל החומר נמצא אצל ברית פיקוח ואנו ממתינים שיסיימו את הבדיקה. אני מניח שיהיה מוכן בשבועות הקרובים ולאחר שיימסר למזכירות יוצג באסיפה. בכל השנים האחרונות המאזן הוצג בדצמבר. דו"ח חתום של לגין עבר לקראת סוף יוני (אתה יודע. אתה דירקטור שם). לאחר מכן יש דו"ח אחי"ג ולאחר מכן הקיבוץ. המטרה היא להקדים את הסגירה ככל הניתן ולא רק מטעמי שקיפות. הקורונה גם שיבשה מעט את לוחות הזמנים. ועדיין - נעשה את המקסימום כדי לפרסם את הדוחות בהקדם.

העולם שרוי כולו בחוסר וודאות. הקיבוץ הוא אכן סוג של בועה. בועה המגינה על חבריה מפני שינויים קיצוניים ואפילו בצורה טובה. ולמרות כל הקשיים והמהמורות מצבה של יגור היום איתן. החוב הכולל של יגור (כלפי החברים והבנקים) נמוך בכ-2.5 מיליון ש"ח ביחס לסוף 2019. זה לא אומר מה המצב אבל בטוח שזה יותר טוב ממה שהיה.

עם זאת יש לנהוג שמרנות רבה בכל הקשור להוצאות והשקעות. יש להקפיד על עמידה בתקציב שנקבע. זו דעתי ואני חוזר עליה בכל פורום ובכל הזדמנות. גם כאשר זה לא פופולארי.

נכונים לנו אתגרים גדולים בטווח הקצר והארוך.

יגור משקיעה בבנייה כפי שלא השקיעה במשך שנים. יגור בנתה בשנה שעברה 14 יחידות דיור והשנה עוד 10. בנוסף, אנחנו נכנסים לפרוייקט בנייה של 28 ממי"דים בלול מזרח. המשמעות הכספית היא כ-20 מיליון ש"ח על חשבון יגור. ועדיין החוב של יגור לא גדל.

כיתת אלון למצוות

ילדי וילדות כיתת אלון האהובים, אז נכון - שנת בר המצווה שלכם היא בסימן קורונה, מבאס, אבל היי - לפחות נזכור אותה לנצח כשנה המיוחדת ביותר! השנה התחילה ברגל ימין עם מופע סוכות מקסים ובית קפה קהילתי, חילקתם סופגניות לחיילים, סייעתם בפרויקט "חוזרים להר", ביליתם שבת בקיבוץ שלוחות והכרתם את היי הקהילה הדתית, וכבר התחלנו לחשוב על מופע סיום ו----- פתאום סגרו! דווקא אז הוכחתם מאיזה חומר אתם עשויים. במהלך התקופה הזו התגייסתם להתנדב בכל משימה בקיבוץ בחדר האוכל, בהכנת שי לחג, ביצירת שלטים לעידוד הקהילה ועוד. ואז - כולנו חשבנו שחוזרים לשגרה - ואתם הספקתם להנות בחלוץ בודד, ללכת בעקבות השבת השחורה ולשפץ את האנדרטה של גרשון קופלר בבריכה. כבר התחלנו לחשוב על מסיבה מיוחדת - והופ - גל שני. ושוב תכניות משתנות. בגרות נמדדת ביכולת לקבל שינויים ולהתאים עצמנו אליהם, ואתם הוכחתם בגרות לאורך כל הדרך. אז אנחנו לא מוותרים, ומתעקשים לייצר עבורכם שנה משמעותית, ובזכותכם הופכים אותה לשנה מגבשת, מלמדת, מחברת לקהילה, לסביבה ולמשפחה. אנחנו נפעמים לראות את החיבור והקשר העמוק ביניכם, את היכולת לסייע ולתמוך אחד בשני, את האומץ לעמוד על שלכם, לעשות ולשנות. אתם פשוט כיתה מ-ה-מ-ת! מאחלים לכם - פשוט שתמשיכו כך, ביחד, לצמות, להתפתח, לתרום לסביבתכם ולאהוב אחד את השני.

באהבה - ההורים

דבר המדריכים

כמדריכי שנת המצווה אנחנו רוצים לסכם שנה משמעותית, מעניינת וחשובה. זו היתה שנה ראשונה בליווי שנת מצווה עבור כולנו ועברנו אותה על הצד הטוב ביותר. כמובן, אי אפשר להתעלם מהעובדה ששנה זו היתה שונה - "שנת קורונה" והיו ניסיונות רבים לקיים כמה שיותר פעילויות למרות המגבלות. ואף נאלצנו להעביר את אחת ממשעשעות המצווה בזום... המטרה של תוכנית שנת המצווה היא חיזוק ובניית זהות של הנערים והנערות בשלושה מעגלי הזהות: אני, קהילה, מדינה. ואכן עברנו במהלך השנה שלל משימות שונות ומגוונות, כאשר בכל אחת מהמשימות עסקנו בלפחות שניים מהמעגלים. בזכות שנה זו יצא לנו להכיר כיתה של נערות ונערים מיוחדים במינם. חווינו את התפתחותם של הילדים ממשימה למשימה וראינו איך הם מתחברים אחד לשנייה, מתבגרים ומפתחים יכולות שיח וחשיבה. במהלך המשימות התגברו הילדים על קשיים ומכשולים רבים והוכיחו את בגרותם, ואנו גאים בהם מאוד! הילדים היו מדהימים! תודה להורים שלקחו חלק חשוב במשימות, הרבה בזכותכם שנה זו מוצלחת. תודה לגורמים השונים בקיבוץ שסייעו ותמכו.

צוות שנת מצווה

כיתת אלון למצוות

אביטל ילין

רז סוויצקי

גיא אוסטרובסקי

יונתן מלכין

כיתת אלון למצוות

מיה ענבר

אסף ענבר

יוכל עוז

זיו שלם

כיתת אלון למצוות

יהלי גיסר

איסן רשף

ליאור סנא

הילה זך

כיתת אלון למצוות

ירדן זך אורון

סוהר דורפמן

יואב צפירי

יונתן שביט

כיתת אלון למצוות

עיליי קינן

לוסם שגיא

אילה לביא

נועה קייזר

כיתת
אלון
למצוות

ליבי בן-דוד

מעין דניסקי

עומר גינדין

נוי חגי

ניתאי וילרוסה

כיתת אלון למצוות

דבר כיתת אלון

אנחנו רוצים לסכם בקצרה את השנה ולומר תודה. עברנו שנה משמעותית וברצוננו לשתף: אמנם השנה היתה "שנת קורונה" ולא את כל המשימות הספקנו לבצע, אך בכל זאת יצאנו מאוחדים וחברים טובים.

בין השינויים שחווינו השנה היה צילום "מופע" בר המצווה, במקום קיום המופע הסטנדרטי. חווינו לא מעט קשיים בצילום הקליפ ולאחר שצלחנו משימה לא פשוטה זו אנו מרגישים שלמדנו להיות יותר סובלניים וסבלניים אחד כלפי השני.

אחת החוויות המשמעותיות השנה היתה חלוקת הסופגניות לחיילים בבסיס שיריון ברמת הגולן בו משרת עדי גרודמן. לעשות טוב לאחרים עושה תמיד טוב על הלב, והרגשנו מאושרים לאחר ששימחנו את החיילים שנמצאים בבסיס הרחוק למען בטחון המדינה וביטחוננו.

אנו מודים לצוות ההדרכה של שנת המצווה - תמר וגל המדריכים שלנו, ושמואל שליווה אותנו בשנת המצווה, על ההשקעה הרבה.

אנו מודים להורים שלנו על כל העזרה, התמיכה, האהבה וההבנה.

אנו רוצים להודות גם אחד לשני, על התמיכה במהלך הפעילויות ובכלל, גם כשהיה קשה ולא הסתדרנו - שמנו את הקשיים בצד ועזרנו אחד לשנייה.

בזכות השנה הלא פשוטה הזו יצאנו מאוחדים וחברים טובים, ונהנינו מאוד.

צילום התמונות: יפעת ברקן

"סבא, אנחנו משפחה שכולה?" שאל לפני כשנתיים נכדו הבכור (אז 11) של גיורא מיכאלי. "כן!" ענה הסבא. "אבא שלי נפל במלחמת השחרור, כשהייתי תינוק בן עשרה חודשים". "אז... אולי אתה מסכים לבוא ולספר לי ביום הזיכרון לחללי צה"ל, על הקרב שבו נפל אבא שלך?" שאל הנכד וגיורא הסכים. הסיפור שיובא כאן סופר לי על ידי גיורא רק לאחר מסע שכנוע ממושך.

חתומות. אין עליה שום זכר או אנדרטה לנופלים. רק עץ חרוב בודד, גבוה, נותר על הגבעה החשופה. בערבית היא נקראת "בירוה", שתרגומה לעברית "גבעת הרוחות". ואכן, רוחות נעימות נושבות במקום בשעות אחר הצהריים ומצננות את האוויר החם של חודש יולי.

כחלק מחיפושיו אחר עדויות על הקרב גלש גיורא באינטרנט, אבל ציפתה לו אכזבה: "להפתעתי", הוא אומר, "לא מצאתי שום מילה כתובה על הקרב". ביום הזיכרון סיפר גיורא לנכדו רק את העובדות שהיו ידועות לו, שלא היו יותר משם המקום והתאריך, אך האמביציה לחקור התעוררה ושלחה אותו לארכיון צה"ל, בו הצליח לגלות עולם ומלואו על הקרב - תחקירים, יומני מבצעים ופקודות מבצע. את עמירם אידלמן (מקבוצת כנרת) מכיר גיורא מהימים בהם שירתו יחד בצבא. אידלמן, דוקטורנט בהיסטוריה בתחום פרשיות ממלחמת העצמאות, נרתם לבדיקה. בעקבותיה משחרר אידלמן הצהרה מפתיעה: "לא ידעתי דבר. למען האמת, הייתה זו הפעם הראשונה ששמעתי את השם, גבעת בלטון, וכשפניתי למורי באוניברסיטה התברר שאכן מדובר בפרשיה, שאיש לא הכיר". לאחר שנתן בידי את החומר העשיר שאיתר בארכיון צה"ל, סיכם גיורא לעצמו: "כעת ידעתי שהוא יעשה הכול כדי לשפוך אור על הקרב". אגב, הוא לא נותר היתום היחיד בעקבות אותו הקרב.

למעלה משבעים שנה חלפו מהיום בו נפל מפקד הכיתה, רב"ט מישקה (משה) מישאלי ז"ל עם חמישה מחייליו, על גבעת בלטון. גיורא, הקשור ליגור מזה שנים רבות, מעולם לא עסק בכך. "אבא לא היה חלק מחי"י", הוא אומר, "גדלתי למציאות שבה אין אבא. גם במשפחתנו לא הרבו לדבר עליו. לפני שנים גילה לי אחד מדודי, שהערבים שכבשו את גבעת בלטון, התעללו בגופות ההרוגים היהודים. "אבא היה הבכור מקרב שמונה אחים ואחיות, פורץ דרך באופיו, מנהיג פועלים צעיר, חבר בהגנה ומעורב מאוד בנעשה ביישוב לקראת הקמת המדינה". משפחת מישאלי היא דור שישי בארץ, יהודים ממגורשי ספרד. לימים החליפה אלמנתו של מישקה את שם משפחתם למיכאלי. גיורא בן יחיד להוריו, שונא טקסים, אבל לא יכול היה לסרב לנכדו. למעשה כל חייו הרחיק עצמו מהסיפור, אלא שהמחויבות לנכד הביאה אותו לגבעה 817 עליה נפלו אביו וחמשת פקודיו. גבעת בלטון 817 נמצאת בקרבת מצפה הילה ומעיליא שבגליל המערבי. "נוף מדהים נשקף מהגבעה", מספר גיורא, "מתחת לחורבות המשלט לרגלי הגבעה יש מערה ומתוכה מפכה מעיין" (עין שעל).

הייתי שם, באמת יפהפה. ירוק גם בימי הקיץ המאובקים. לא קולות מלחמה, לא שריקות כדורים ולא זעקות הפצועים, נשמעים שם היום. שלו ורגוע. הגבעה, שפתיחה

גיורא התוודע לניסיונות של חלקם לדלות פרטים על מות יקיריהם, דרך תחקירנים פרטיים שהעלו חרס. לימים, לאחר איתור החומר בארכיון צה"ל, העלה ד"ר יצחק נוי בתוכנית הרדיו "שבת עולמית", בה הוא גם מקדיש זמן לסיפורים מההיסטוריה של ארץ ישראל, את סיפור הקרב. התברר, כי הקרב כלל לא נזכר בספרי ההיסטוריה והוא נחשף רק ביוזמתם של בני הנופלים.

העובדות היו טרגיות: לאחר כיבוש הגבעה, צר האויב על המשלט, התגבורת לא הגיעה והחיילים מחטיבה 7 (גדוד 71), אלה שלא ברחו, נלחמו עד הכדור האחרון, נרצחו וגופותיהם חוללו. לכן הם קבורים בקבר אחים בנהריה. החטיבה מחקה את הקרב ממורשתה.

גיורא מסרב להתרגש מכך. "למה?" הוא מחייך ספק באירוניה, "כי בצה"ל של אותם ימים לא שמחו לפרסם מידע על קרבות שהיו כישלון חרוץ". הוא גם לא רוצה להיכנס לוויכוח ולקרב על ההאשמות ההדדיות, שהיו בין מפקדי הכוחות בעקבות הכישלון. "פעמיים התרגשתי במהלך התחקיר שעשיתי", הוא אומר בעיניים נוצצות, "פעם אחת, כשהסתבר לי שבארכיון צה"ל מצוי תחקיר מפורט של של קמ"ן חטיבה 7, שנכתב שבוע לאחר הקרב, והשם היחידי שמוזכר בקרב הוא של רב"ט מישאלי, אבא שלי. זו הייתה עדות שאכן הוא היה שם. והשנייה, בסיוור הפרטי שלי בגבעת בלטון חיפשתי משהו שיהיה לי מזכרת מהקרב האחרון של אבא. מצאתי! כדור של רובה ציכי תוצרת תע"ש משנת יצור 1948 ועליו מוטבע מן דוד, סימן לתחמושת של אז". גיורא בורר את מילותיו ורק קולו מסגיר את התרגשותו. "אין כאן סיפור", הוא מנסה להימנע מחשיפה מיותרת לדעתו.

מדוע היה חשוב לכבוש את גבעות בלטון?

גבעה 817 שולטת על שטח גדול ועל הדרך הרוחבית העוברת גם כיום ממישור החוף אל מעלות-תרשיחא ומשם לצפת. כל הרוצה לשלוט במרחב זה חייב להחזיק משלטים אלה. על רקע הדברים האלה אפשר להבין את החשיבות האסטרטגית, שיחסו מפקדי צה"ל ב-1948 לגבעות האלה.

למרות שהקרב הנורא הזה "נעלם" מדברי ימי חטיבה 7 בארכיון צה"ל, מצא גיורא מאות עמודים על קרב גבעת בלטון. מוזר לבני דורנו לקרוא על האמצעים והתנאים בהם נלחמו הלוחמים במלחמת תש"ח. כך למשל "שיירת הפרדות והחמורים, שהובילו תחמושת וציוד מהנדסים (חיל הנדסה)". קמ"ן החטיבה כותב את תיאור הקרב מפיהם של לוחמים, שהצליחו לסגת ומפי הפצועים. מתיאורם עלה כי בליל שישי 8.10.1948 הגיעה מחלקה 10 של גדוד 71 ותפסה את הגבעות ללא אבידות. למחרת התגלתה, לאחר שפתחה באש על שיירת גמלים וחמורים, שעברה לא רחוק מהגבעה עליה ישבו. היא הותקפה על ידי כוחות ההצלה של צבא קאוקגיי וכותרה משלושה כיוונים. תחת האש הכבדה שהומטרה עליה, החלה בריחה של האנשים בלי סדר. כיתה אחת בפיקודו של רב"ט מישאלי כותרה.

בשוך הקרב התברר כי יש שישה נעדרים. מסכם הקמ"ן את השתלשלות האירועים: "לאחר הנסיגה הוחלט לשוב ולכבוש את הגבעות בגלל חשיבותן האסטרטגית. בקרב שהתחולל ב-10.10.1948 "הפעולה הצליחה", לדבריו. היעד נכבש ועל גבעת 817 מצאו את חמש הגופות. גופת החלל השישי, נמצאה מספר ימים לאחר מכן.

עצוב. להצלחה אבות רבים. הכישלון יתום הוא. גיורא סבור שאין לשפוט לחובה את אי אזכור הכישלונות מהקרב, כי המצב אינו שחור לבן. הוא הרבה יותר מורכב. הוא צודק. התנאים בהם פעלה חטיבה 7 לא היו אידאליים בלשון המעטה, בחוברת "צידה לדרך" ניסו עמירם אידלמן וניר קינן להסביר את הסיבות לכאוס ששרר שם. "הסבר, ולו חלקי למצב דברים עגום זה, עולה מן מהמסמכים שבידנו. חלק מהחיילים הספיקו לעבור הכשרה ברמת אימון הפרט בלבד בלא שתרגלו אימוני כיתה, מחלקה, פלוגה וגדוד. החטיבה קמה בלהט הקרב בהליך מזוהזז בלי שעמד לרשותה זמן להתארגנות. למרות זאת לא הצליחו כוחות 'צבא ההצלה' (קאוקגיי) לשנות משמעותית את קו החזית, וזאת במידה רבה בזכותם של חיילי גדוד 71 ואחרים, שעמדו במערכה למרות כל הקשיים והכשלים, שהיו מנת חלקם".

חטיבה 7 הוקמה בחודש מאי 1948, בפיקודו של שלמה שמיר, בעיצומם של קרבות מלחמת העצמאות. היא הורכבה משלושה גדודים: גדוד ממוכן שמספרו 73 בפיקוד חיים לסקוב. בגדוד זה התניידו הלוחמים בשלל כלי רכב, חלקם ייעודיים וחלקם מאולתרים. שני גדודים נוספים תיפקדו בגדודי חיל רגלים לכל דבר, ומספריהם 71 בפיקוד יהודה ורבר, ו-72 בפיקוד צבי הורוביץ. המגוון האנושי ממנו נבנתה החטיבה שיקף נאמנה את תמונת היישוב הצעיר וצבאו. היו שם אנשי "הגנה" ופלמ"ח, יוצאי הצבא הבריטי, מתנדבי חוף לארץ - מח"ל, עולים שזה מקרוב באו - גח"ל ואחרים.

מדוע נשכח הקרב על גבעות בלטון?

"ההבדל בין זכר עולם ותהום נשייה", אומרים אידלמן וקינן, "יתלוי בקיומם של סוכני זיכרון. ללוחמי חטיבה 7, שנפלו או נפצעו בקרב בלטון באותה מלחמה, לא קמו סוכני זיכרון ופועלם נשכח". הסבר קלוש ל"שכחה" כנראה יש סיבות נוספות. קשה להביט לכישלון בלבן שבעיניים, בעיקר כי זה קשור ללוחמים ולטעויות אנוש. אבל שכחה מתוך רצון ליפות את העבר, גורמת עוול למי שמסרו את נפשם בקרב. הביקורת נולדה מהצורך ללמוד מטעויות. ההיסטוריה של צה"ל מלאה בצל"שים על קרבות בהם נטלו אנשים יוזמה, דווקא בשעות של קושי, כמו נפילת מפקדים תוך כדי הקרב, חוסר מידע מודיעיני ושיבושים בתכנון. ראוי לכן לזכור ולספר על הקרב בגבעת בלטון כחלק מההיסטוריה של מלחמת השחרור ומורשתה. היא ראויה, כי היא "מגש הכסף שעליו ניתנה מדינת-היהודים".

ט' באב, מסע אישי ושלוש זוויות יגוריות

גדי רביב

הקטע היפה הזה משקף את המאמץ להסיט את המוקד מחורבן בית המקדש וממסורת התפילה לבנייתו המחודשת, למקום אישי יותר, ולתת לט' באב תוכן קיומי עכשווי. שיהיה רלבנטי.

השאלה הזאת, "מה זה רלבנטי?", חוזרת בכל החגים, ובמיוחד בט' באב. מאז הדברים הנוקבים של ברל כצנלסון בקיץ 1934, בהשתלמות מדריכי הנוער העובד והלומד בט' באב, "דור מחדש ויוצר אינו זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות", ומאז הניסיון של יהודה שרת לציין את היום הזה ביגור, אנחנו מתענים בט' באב. לא בגלל האבל אלא בגלל המבוכה, שכוללת בעיניי גם את מי שמתוך התרסה (כלפי בית המקדש, הדת, הדתיים, המשיחיות, הימין, או המסורת) מחרים או מתעלם מתוך מודעות.

אני לא צם בט' באב, כי אני שונא לצום, ולא מתאבל, אלא נהנה להתחבר להיסטוריה, לספרות, ולמוזיקה סביב היום הזה. סוף סוף חג שאפשר לא להתעסק באוכל או במשפחה, אלא פשוט לצלול למעיינות הזיכרון והיצירה היהודית, ותמיד אפשר לקנח באקטואליה. יש לנו רק שני חגים (לא כולל את יום העצמאות כמובן) היסטוריים באמת, כלומר שהם באמת קרו, חנוכה וט' באב, ויש מחקר סביבם, ואפשר לצמוח וללמוד ולא רק למחזר. לגבי האבל, לפחות לגבי ט' באב, להבדיל מימי זכרון ואבל אחרים אפשר להגיד, שעצב החורבן הוא שמחת הזיכרון, לא רק על זה שבסוף אנחנו "ניצחנו", אלא על זה שיש לנו סיפור.

ההתייחסות הציבורית 1:

לא כל שנה מצליחים לציין אצלנו את היום המרכזי הזה בלוח השנה ובתודעה היהודית. השנה התקיים לקראת ט' באב מפגש עם הוגה דעות חבר קיבוץ, בהשתתפות חברים ובשידור ישיר.

ההתייחסות הציבורית 2:

התעוררה השאלה בקבוצת הרוקדים הקבועה של ימי רביעי בערב, האם לרקוד בליל ט' באב? רקדו. חשוב שנשאלה השאלה.

הרבה פרופסור דליה מרקס כתבה:

"יש נחמה במעגליות הזמן: העלילה ידועה, שוב ושוב נחזור עליה, אחרי העצב תבוא שמחה, אחרי מועקה תבוא רווחה. תשעה באב לוקח אותנו אל היום העצוב והקשה ביותר בשנה היהודית. ומכאן כמו אדם שצולל במים עמוקים עד שמגיע לקרקעית, בוטש בה ברגליו ומתחיל לעלות, נעבור לשבעת השבועות של הנחמה. והם יובילו אותנו לשנה החדשה.

תשעה באב השנה מקבל גוון מיוחד בגלל המצב חסר התקדים שאלינו נקלענו (הקורונה והמחאה), שהקושי שבו הוא רב אנפין. התחלנו להבין שזו העת לעשייה, לפעולה, ליציאה מגבולות הנוחות שלנו ולהבאת שינוי!

ועדיין, היום הזה מזמן אותנו דווקא לשהות רגע ולהרהר, להתכנס פנימה ולא למהר, להביט פנימה ואז לאסוף כוחות ולפעול".

הזמן שמצאתי ללמוד ולחקור בתקופת הסגר, אפשרה לי למידה גדולה במדיות חדשות שהפרו והכינו אותי למועד השנה, ואפשרו לי לנסח וללמד את ההרצאה הזאת. זאת הצמיחה שמתוך החורבן!

דוגמה יפה שאני אוהב להביא, מיגור, לחורבן שגורם לצמיחה ולתחייה הוא סיפור "השבת השחורה", קטסטרופה שהפכה למורשת, כישלון שהפך למושא גאווה, בור שחור באדמה, שהפך ל"סליק" שעולים אליו לרגל, "קהילה במצור" שהפכה, בזכות הרבה עבודה והשקעה מצד אנשים טובים ומצד הקהילה, ל"מרכז מבקרים".

מעבר לזה "שיש לנו סיפור" כקולקטיב ולא רק כאנשים פרטיים. המשמעות הנהדרת של ט' באב היא שהחורבן הוליד תחייה. מדינת המקדש, הקורבנות, והכהנים, הפכה לעם: עם הספר, הלמדנות והתפילה. העם שנוצר מחדש, בחר ב... או שהתגלגל לגלות, שהתגלגלה לשואה, אבל גם תרמה לעולם את איינשטיין, פרויד ואין סוף מדענים ויוצרים, ולבסוף גם את מדינת ישראל. מה יותר רלבנטי ואקטואלי, כחברה וכבודדים, מאשר למצוא את הצד החיובי, באתגרים שעמדנו ועדיין אנו עומדים מולם.

תקופת האישפוז הקצרה שחוויתי ערב החג, שהמשיכה את

